

TERASZ

PÁRATLAN OLDAL - LXV. évfolyam, 17. szám, 2021. április 30.

Igazán örvendetes, hogy megnyíltak a teraszok, sőt majd az éttermek belső tereiben is üldögélhetünk. Ezeket a lehetőségeket úgy kaptuk vissza, mint a gyerek mondjuk a számítógépezés lehetőségét: ha megeszed a spenótot, bekapcsolhatod a gépedet! Ha beoltatod magad, ihatsz egy sört, én is iszom. Hogy miért három és fél millió, illetve négy millió a határ, ne kérdezzük. A döntéseket nem virológusok, járványügyi szakemberek hozzák nálunk, hanem politikusok, a vakcinákat is ők minősítik. Pontosabban egyetlen ember dönt, a többiek csak végrehajtanak. Nyitnak, zárnak, oldanak, kötnek. Mi csak ülünk a teraszon, nincs jobb, mint már hajnali ötkor három fokban ott ülni.

Kérdés lehetne, de ezt se kérdezzük, mi lesz modellértékű demokráciánkban (Gulyás Gergely), ha elértük a négy milliót. A nyájimmunitáshoz ennyi édeskevés, viszont ennél többen nemigen akarnak, Müller Cecília szép szavával, oltakozni. Alaptörvénybe foglalják, hogy nálunk ennyi is elég, a türk gének már csak ilyenek? Hozzáteve persze higgadtan, mert így kívánja az igazság, hogy az oltásellenes ellenzék az oka mindennek.

De mindegy is. A kocsmák kinyitottak, ülünk majd az asztaloknál és nézzük a tévét, amiben éppen bemondják az új fertőzöttek és a meghalt, többségében idős, krónikus betegek nemigen csökkenő számát. Aztán elégedetten belekortyolunk a sörünkbe, a nap felé fordítjuk az arcunk, és legfeljebb csak futólag gondolkodunk el azon, a kínai egyetemet miként is fogják alapítványi fenntartásúvá tenni.